

[Formanden.]

at konflikt etableres på nævnte grundlag eller i lignende tilfælde?"

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

I skrivelse af 8. d. m. meddeler folketingsmand Lysholt Hansen, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv ikke vil kunne deltage i tingets møder i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg har den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om fortsat drift af det skandinaviske undervisningshospital i Korea m. v.

Ifølge forslaget bemyndiges jeg til i tiden fra den 1. oktober 1963 til den 30. september 1968 at anvende indtil 15,2 mill. kr. til finansiering af undervisningshospitalets drift og opbygningen af sundhedsvæsenet i en koreansk provins.

Den 13. marts 1956 undertegnedes aftalen mellem den svenske, danske og norske regering, den koreanske regering samt De Forenede Nationers genopbygningsorganisation for Korea (UNKRA) vedrørende oprettelse og drift af et skandinavisk undervisningshospital i Korea. Ved denne aftale påtog de skandinaviske regeringer sig at stille kvalificerede læger og andet personel til rådighed samt at udrede lønninger, rejseudgifter og omkostninger i forbindelse med indkøb af hospitalsudstyr, medicinalvarer m. v. Den koreanske regering skulle på sin side stille de nødvendige hospitalsbygninger samt koreansk personel til rådighed. UNKRA skulle udrede udgifterne i forbindelse med nødvendige reparations- og ombygningsarbejder på hospitalet. Fra skandinavisk side forpligtede man sig til at deltage i hospitalets drift i en 5-årig periode, der påbegyndtes den 1. oktober 1958 og således udløb med udgangen af september måned i år.

Ved undervisningshospitalet, som har 17 forskellige afdelinger, er der siden starten blevet behandlet ca. 75.000 patienter med forskellige, ofte langt fremskredne sygdomme. Mellem 100 og 120 koreanske læger er ansat ved hospitalet og modtager under-

visning. Endvidere har et varierende antal medicinske studerende været under uddannelse. Omkring 150 koreanske sygeplejersker undervises på klinikkerne, og på hospitalets sygeplejerskole antages årligt ca. 30 elever. Endelig har der på hospitalet været foranstaltet kursus for grupper af praktiserende læger. Over 50 ved hospitalet uddannede læger praktiserer nu uden for hospitalet.

Virksomheden ved hospitalet har vundet almindelig anerkendelse og har haft stor betydning for genopbygningsarbejdet i Korea. Arbejdet har først og fremmest taget sigte på uddannelse af koreansk medicinsk personale. Hovedvægten har været lagt på uddannelse af overordnede koreanske læger for at muliggøre en fremtidig drift af undervisningshospitalet på rent koreansk basis. Til trods for at visse af de koreanske læger ved undervisningshospitalet må anses for at være lige så kvalificerede som de skandinaviske læger, er det dog opfattelsen hos hospitalstyrelsen, at flertallet endnu savner tilstrækkelig erfaring til selvstændigt at kunne lede de forskellige afdelinger. Under hensyn hertil optog hospitalstyrelsen efter aftale med de skandinaviske regeringer i foråret 1962 foreløbige drøftelser med de koreanske myndigheder med henblik på en forlængelse af samarbejdsperioden.

Fra koreansk side blev der under disse drøftelser stillet forslag om en udvidelse af den skandinaviske indsats i form af bistand til et under verdenssundhedsorganisationen (WHO) udarbejdet projekt om udbygning af sundhedsvæsenet i en provins, der ligger ca. 100 km fra Seoul. Formålet med skandinavisk deltagelse i dette bistandsprojekt er at øge mulighederne for en effektiv udnyttelse af det koreanske medicinske personale, der uddannes på undervisningshospitalet. Projektet er baseret på et samarbejde mellem den koreanske regering, det skandinaviske undervisningshospital, verdenssundhedsorganisationen (WHO), FNs børnehjælpsfond (UNICEF) og den amerikanske hjælpeorganisation USAID. Det skandinaviske bidrag skulle bestå i personel, medicin og udstyr til et eller flere provinssygehuse. Provningsprojektet skulle tjene som mønster for og virke stimulerende på udviklingen i de øvrige provinser.